

MIRIAM HALAHMY

Çeviren:
Rasim Emirosmanoğlu

Sıcacık Bir Yuva

5.
baskı

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

The Emergency Zoo, Miriam Halahmy

© Miriam Halahmy, 2016

© **Can Sanat Yayınları A.Ş.**, 2019

Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla aracılığıyla satın alınmıştır. Tüm hakları saklıdır.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-4113-5

1. Basım: 2019

5. Basım: 2000 adet, Şubat 2022

Çeviren: Rasim Emirosmanoğlu

Kapak Resmi: Leo Nickolls Design

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Editör: Tuğçe Özdeniz

Düzeltili: Seda Ateş

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarımı: Alper Zeki, Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: As Bilgi Teknolojileri Yayıncılık Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 52996; Adres: Orhangazi Mah. Demir Sok.

No:2/1 Esenyurt, İstanbul

Sıcacık Bir Yuva

MIRIAM HALAHMY

Çeviren: Rasim Emirosmanoğlu

MIRIAM HALAHMY

Şair ve yazar Miriam Halahmy, eserlerinde çocuklar ve gençler için farkındalık yaratan konulara değiniyor. Bugüne dek dört romanı, üç şiir seçkisi ve eğitsel kitapları yayımlandı. *Hidden* adlı gençlik romanı “Sunday Times” tarafından haftanın kitabı seçildi ve Carnegie Medal’a aday gösterildi. Miriam Halahmy PEN İngiltere aracılığıyla, kendi öykülerini yazmak isteyen mülteciler için yazı atölyeleri düzenliyor.

İçindekiler

Kulübe.....	11
En Nazik Şey	20
Tinkerbelle de... ..	28
Güvenli Bir Yer Var mı?	39
Acil Durum Hayvan Sığınağı	48
Lotte ve Rudi	59
Gelen Hayvanların Ardı Arkası Kesilmiyor	67
Şifreli Yazmak.....	79
Büyük Tehlike.....	88
Savaş Patlak Verdiğinde... ..	97
Ne Göz, Ne Burun, Ne de Ağız	105
İlk Düşen Askerimiz.....	118
Korkunç Bir Hikâye	128
Ayrılmayacağımıza Söz Ver	139
Kıl Payı	150
Cehennem Sanki!	158
Kurtarıcılar	166

Feci Haberler	175
Savaş!	186
Tilly İdareyi Ele Alıyor	192
Edith Teyze	204
Nereye Gidersek Gidelim... ..	216

Jacob'a, sevgiyle

*Olur da bir gün ailenizle birlikte evinizi apar topar terk
etmeniz gerekirse, sakın ha hayvanlarınızı evde bırakıp
gitmeyin ya da onları sokağa salmayın.
Eğer komşularınız onlara göz kulak olamayacaksa, bu
durumda en iyisi onları uyutmaktır.*

*“Hayvan Sahiplerine Tavsiyeler”den alıntı,
Ev Güvenliği Bakanlığı, 25 Ağustos 1939*

*Gün batımında ve sabahları,
Hatırlayacağız onları.*

*“Savaşta Yitirilenler”den
Robert Laurence Binyon*

Kulübe

26 Ağustos 1939, Cumartesi

“Merhaba!” diye bağırdı Tilly.

Rosy, kanalın üzerindeki köprüden ona el salladı.

“Koş Bonny!” dedi Tilly bisikletinin gidonunu kanalın yanındaki yola kırarak. Minik köpeği de koşarak onu takip etti.

Rosy bisiklet sepetinin üzerine eğilmiş, kedisinin üstünü pembe bir şalla örtüyordu.

“Tinkerbelle nasıl bu sabah?” diye sordu Tilly bisikletini köprüye doğru sürerek.

“Çok iyi ve çok şık,” dedi Rosy ve Tinkerbelle’in altın rengi tüylerini okşadı.

“Harika, hadi gidelim!”

Tilly pedala basıp bisikletiyle vın diye köprünün üzerinden geçip kanalın diğer yakasına bağlanan bayırı inerken Bonny tiz bir sesle havlayarak peşinden koşturdu.

“Hey, beni bekle!” diye bağırdı Rosy bisikletini doğrultup pedal çevirmeye başlayarak.

Ama terk edilmiş fabrikaların arasındaki boş araziden geçerken zaten yavaşlamak zorundaydılar. Çünkü yerler tekerleklerini patlatabilecek cam ve metal parçalarıyla doluydu.

Yine de çok geçmeden yıkık bir duvardaki deliğe ulaşıp içinden geçtiler ve önleri açıldı. Tilly tümseklerle dolu toprak zeminde ilerideki koruluğa doğru hızla pedal çevirmeye başladı ama kısa bacaklarıyla Rosy ona yetişmekte zorlanıyordu.

Tarlanın öteki ucuna varmaları yalnızca birkaç dakikalarını aldı. Tilly ve Rosy'nin buradan itibaren eteklerine takılıp çıplak kollarını çizebilecek dikenli çalılar arasından geçmeleri gerekti, Bonny ise kendi boyundaki bitkilerle boğuşarak onları takip etti. Sonunda açıklığa vardılar, Tilly epey coşkulu bir çığlık koyuverip bisikletini çimenlerin üzerine bıraktı.

İki kocaman bahçe kulübesi büyüklüğündeki, geniş ve eski bir kulübenin önünde duruyorlardı. Duvarları yıkık döküktü, çatısında delikler vardı ve kapısı hafif aralıktı, ama ne olursa olsun burası onların gizli yerleriydi. Tatil başında keşfetmişlerdi burayı ve o günden beri her gün oyunlarını burada oynamışlardı.

Rosy, Tinkerbelle'i sepetten indirip bisikletini ağaca

yasladı. “Sen reçel kavanozlarındaki suyu değiştir,” dedi. “Ben de taze çiçekler toplayayım.”

“Sonra da öğle yemeğine kadar yerleri süpürürüz, böylece her yer tertemiz ve derli toplu olur,” diye seslendi Tilly, peşindeki Bonny’yle kulübeye doğru koşarken.

Rosy çiçek toplamak için minik bir gezintiye çıktı. Bir yandan kendisine eşlik eden Tinkerbelle’i okşuyor, bir yandan da etrafa bakınıyordu.

“Gelincik çiçekleri tarla kıyılarında, papatyalarsa çimenlerde,” diye mırıldandı, “birkaç sarı süsen ve meşe ağacının dibinde de kocaman bir yüksük otu var.”

Tilly kavanozlardaki bayat suyu solan çiçeklerle beraber bahçeye boşaltırken gülümsemekten kendini alamadı. Rosy tüm çiçeklerin, tüm ağaçların adlarını ve daha birçok şeyi biliyordu. Sanki kitapları bütün bütün yutmuştu. Rosy’nin yatak odasındaki kitaplığında on ciltlik bir Arthur Mee Ansiklopedisi koleksiyonu ve başka kimsede görmediği kadar çok kitap vardı. Tilly ne zaman bir şeyi merak edip öğrenmek istese Rosy ansiklopedilerini karıştırırdı. Üstelik şimdi ikisi de on iki yaşındaydı ve altıncı sınıfa gidiyorlardı, dolayısıyla Tilly yığınla ev ödevini yapabilmek için Rosy’nin kitaplarına artık her zamankinden daha çok ihtiyaç duyuyordu.

Tatillerin en güzel yanı bu işte, diye düşündü Tilly, uzun vücuduyla gerinerek. Koskoca altı hafta boyunca hiç ödev yok!

“Gel Bonny,” diye seslendi, “dere kenarına inelim.” Bu teklife sevinmiş benzeyen Bonny neşeyle havladıktan sonra ağaçların arasında koşmaya başladı.

Dere yaz sıcağında neredeyse kurumuştı, ama sonra havanın birden bozması ve gökten boşanırcasına yağın yağmurlarla birlikte yosun tutan kıyıların arasında yeniden özgürce aklamaya başlamıştı.

Dereye ilk varan Bonny oldu, hiç tereddüt etmeden buz gibi ve taptaze suya atladı. Minik gövdeleri ve örümceğinkileri andıran uzun bacaklarıyla su böcekleri, bir ağacın üç kökü arasında hapsolmuş bir su birikintisinde yüzüyordu. Tepelerinde siyah bir kuş neşeyle şakıyor, sesi Bonny'nin suda çıkardığı sesleri neredeyse bastırıyordu.

Tilly sandaletlerini ve çorabını çıkardı, elbisesinin eteğini külotunun kenarlarına sıkıştırdı ve Bonny'nin peşinden sığ suda yürümeye koyuldu. Dere yatağı çamurluydu, Tilly parmaklarının arasındaki o vıcık vıcık hissi sevdi. Rosy ise çamurun içinde bazı yaratıkların saklandığından korktuğu için sadece suyun kenarına oturup ayaklarını suya sallandırmakla yetindi.

Tilly reçel kavanozlarını suyla doldurduktan sonra sudan çıktı, ayakkabılarını ve çoraplarını kolunun altına sıkıştırdı ve Bonny'ye ıslık çalıp çıplak ayaklarıyla açıklığa geri yürüdü.

Kulübenin kapısında elinde kırık bir süpürgeyle duran Rosy, "Dikkat et," diyerek uyardı onu. "Etrafta hâlâ bir sürü çivi var."

Yaz boyunca çalışıp didindiler, günlerini kulübenin içini temizleyerek geçirip burayı kendi küçük evlerine çevirdiler. Tilly vaktiyle bu eski kulübenin bir çiftçiye ait olduğunu düşünüyordu, ama ilk bulduklarında içi örümcek ağlarıyla doluydu ve buraya artık kimsenin gelmediği

belliydi. Duvarlardaki korkunç örümcek ağlarını elleriyle savuşturdular ve yere halı niyetine birkaç çuval serdiler. Kulübenin içinde buldukları birkaç ahşap sandığı da oturak olarak kullandılar. Taze çiçeklerle doldurdukları kavanozlar ve Tilly'nin annesinden yalvar yakar aldığı eski bir kırmızı kadife kumaş parçasıyla, buldukları bu yeri sımsıcak bir yuvaya dönüştürdüler.

“Burayı henüz kimse keşfetmediği için çok şanslıyız,” dedi Tilly, sandviç paketlerini bisikletin sepetinden çıkarırken.

Kucağında Tinkerbelle'le bağdaş kurmuş oturan Rosy, “Sır nasıl tutulur biliyoruz da ondan,” dedi. Tinkerbelle patilerini uzun uzun yalayıp temizlerken Rosy de onun kulağını okşuyordu. “Kedilerin kulaklarının aynı elflerin kulaklarınıninki gibi sivri olması çok hoşuma gidiyor,” dedi Rosy.

“Ya da Marshların kulakları gibi,” dedi Tilly sırtarak ve iyice uzamış çimlere pat diye oturup Bonny'yi kucağına aldı. “Hayvanlarımız da gizli sığınağımızı bizim gibi çok seviyor,” dedi Bonny'nin alnındaki geniş beyaz kısmı öperek.

Bonny hemen hemen iki yaşında bir Cavalier King Charles Spaniel cinsi dişi köpekti. Siyah, beyaz ve altın rengi karışımı tüyleri, uzun kıvrık kulakları, kocaman kahverengi gözleri vardı ve en taşlaşmış kalpler bile o gözlere baktığında yumuşardı.

Rosy, Tinkerbelle'e bir sardalya balığı uzattı. Kedi balığa sokulup onu koklarken derin derin mırladı.

“O da nereden çıktı?” diye sordu Tilly.

“Megan’a çaktırmadan kilerinden aşırıdım,” dedi Rosy, yüzünde haylaz bir gülümsemeyle.

Tilly gülerken Tinkerbelle ağzını açıp dişleriyle sardalyadan minik parçalar almaya başladı. “Bonny’den çok daha nazikçe yiyor.”

“E tabii,” dedi Rosy, “kediler yemeğe kurt gibi saldırırlar çünkü onlar özlerinde kaplandır, baksana, sence de Tinkerbelle minik bir kaplana benzemiyor mu?” Dişi tekir kedisinin yer yer siyah çizgili altın rengi tüylerini okşadı.

“Hem de nasıl,” diye mırıldandı Tilly, ağzı peynirli ve turşulu sandviçinden aldığı lokmayla doluydu.

Kızlar sımsıcak güneşin tadını çıkararak öylece oturdular, Tilly birkaç köpek bisküvisiyle Bonny’nin karnını doyurdu. Sonra iki arkadaş yüzükoyun yere uzanıp kitaplarını okumaya koyuldular.

Her zamanki gibi saatleri şaştı, ta ki Rosy “Yirmi beş dakika içinde evde olmazsak yine çay saatini kaçıracağız,” diyene dek.

“Yapma ya,” dedi Tilly iç çekerek. Kitabını bisikletine geri koydu ve Bonny’den kendisini takip etmesini istedi.

“Pazar sabahı pazar okulu var, sonra da papazla eşi öğle yemeğine geliyor, Megan davet etmiş,” dedi Rosy.

Kızlar birbirlerine bakıp göz devirdiler.

“Yazık sana,” dedi Tilly.

Papaz epey ince, tuhaf bir sese sahipti ve Tilly pazar okulu günleri gülme krizine tutulduğundan hep sorun yaşıyordu.

“Papaz bana sen ıslah olmazsın,” dedi.

“Hadi ya,” dedi Rosy. “İslah olmak: Düzeltilemez ya da iyileştirilemez olmak.”

“Vay canına Rose, tüm bunları nasıl aklında tutabiliyorsun?”

“Biliyorsun, bazen sırf eğlence olsun diye ansiklopedi okurum,” dedi.

Rosy, Tinkerbelle’i düğme burnundan öpmek için eğildiği sırada kedi esneyip gerindi.

“Kendime bir eğlence bulmam lazım, canım çok sıkılıyor,” dedi Tilly ve ayağa kalktı. “Meşe ağacının tepesine tırmanacağım.”

“Acele et o zaman, birazdan gitmemiz lazım.” Rosy, Tinkerbelle’i alıp kulübeye götürdü. Çünkü orada kaybolma derdi olmadığı için onu serbest bırakabiliyordu, böylece kedi de özgürce koşturabiliyordu.

Tilly ağacın alçak dallarından birine tırmandı, sonra yaz boyunca bir türlü ulaşamadığı, başının üzerindeki dala tırmanmayı tekrar geçirdi aklından.

Bu gün o gün olmalı, diye telkin etti kendini. Annem bana her şeyin artık küçük geldiğini söyleyip duruyor, eğer öyleyse eskisinden uzun olmalıyım, diye düşündü. Tüm kuvvetiyle uzun bacaklarından destek alıp parmaklarıyla dala uzandı, hem de öyle bir uzandı ki, parmakları eklem yerlerinden çıktı sandı. Ama ilk kez başının üzerindeki o dala ulaşmayı başardı, iki eliyle onu sımsıkı kavrayıp kendini yukarı çekti.

“Başardım işte! Başardım!” diye bağırdı, az önceki çabasından ötürü pancar gibi kızarmış suratıyla.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

MIRIAM HALAHMY

Sıcacık Bir Yuva

1939 yılının ağustos ayıdır ve İngiltere savaşın eşiğindedir.

Londra'da çocukları kırsal bölgelere tahliye etme hazırlıkları başlamıştır. On iki yaşındaki Tilly çok sevdiği köpeğini, en iyi arkadaşı Rosy ise biricik kedisini yanında götürmeyeceğini öğrenir. Daha da kötüsü, hayvanlarını, şehrin diğer bütün evcil hayvanlarıyla birlikte veterinerde uyutacaklardır. Bunu kabul etmeyen iki arkadaş harekete geçerler ve hayvanlarını ormandaki bir kulübede saklamaya karar verirler. Öteki çocuklar bunu keşfettiklerinde kendi hayvanlarını da buraya getirirler. Böylece kulübe, acil durum hayvan sığınağına dönüşür.

İkinci Dünya Savaşı sırasında yaşanan gerçek olaylardan esinlenen *Sıcacık Bir Yuva*, tüm güçlüklerle rağmen hayvanların yaşam hakları için mücadele eden cesur çocukların hikâyesi.

roman

YAŞ 11 12 13 +

cancocuk.com

ISBN 978-975-07-4113-5

9 789750 741135